

پاسخ وزیر امور خارجه اتحاديه اروپا در باره‌ی وضعیت کرونا در ایران

پاسخ جوړپ بولر وزیر امور خارجه اتحاديه اروپا

به نامه سرگشاده‌ی

فوروم ایرانیان دموکرات ماینس و کنشگران دموکرات و سوسیالیست
ها نوfer

27.4.2020

بسیار سپاسگزاریم برای نامه ای که شما برای وزیر امور خارجه اتحاديه اروپا ارسال نموده اید. ایشان از من خواستند که به نام ایشان به شما پاسخ دهم.

اتحاديه اروپا عميقا برای از دست دادن هزاران نفر در ایران به خاطر شیوع ویروس کرونا، ناراحت است. بخصوص برای کسانی که در زندانها به این ویروس مبتلا شده اند.

ما به محض اینکه از وسعت مشکلات بشردوستانه در ایران مطلع شدیم، بلافاصله کمکهای اضطراری بشردوستانه اتحاديه اروپا را به ایران فرستادیم. کمک هایی از قبیل: تجهیزات محافظت شخصی ، کیت های تشخیصی و وسایل بهداشتی وووو برای آسیب پذیرترین گروه ها در ایران و همچنین اطلاعات در این مورد . اتحاديه اروپا همچنین از سازمان بهداشت جهانی و سایر سازمان ها در مبارزه با ویروس کرونا پشتیبانی می کند. ما از این خطر آگاه هستیم که ممکن است زندانیان در ایران به ویروس آلوده شوند و ما به اطلاعات داده شده از سوی شما توجه خواهیم کرد تا به 80 هزار زندانی به دلایل بهداشتی مرخصی پزشکی داده شود. ما امیدواریم که چنین مرخصی مخصوص زندانیان به سایر زندانیانی که در معرض عفونت ویروس قرار دارند، اعطا شود و افراد باقی مانده در زندان ها در صورت بروز عوارض ناشی از ویروس کرونا ، دسترسی فوری به مراقبت های پزشکی داشته باشند. ما در چهارچوب مناسبات و روابط خود با ایران، مرتباً در جلسات عمومی و

غیر عمومی دغدغه های مربوط به حقوق بشر در ایران را به مقامات ایرانی ارجاع می‌دهیم. ما همچنین از گزارشات جوادی رحمانی گزارشگر ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، و تلاش های وی در جهت بهبود وضعیت حقوق بشر در ایران حمایت می کنیم. ما تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا اطمینان حاصل شود که همه شهروندان ایران می توانند از حقوق اساسی انسانی خود برخوردار شوند و ما خواستار این هستیم که همه دستگیرشدگان در ارتباط با استفاده از حقوق اساسی خود آزاد شوند. با احترام کارگروه ایران.

اصل نامه فوروم ایرانیان شهر ماینس و کنشگران دموکرات و سوسیالیست هانوفر به جوزپ بورل

01-04-2020 در تاریخ

حضور محترم جناب آقای جوزپ بورل

ما قصد داریم توسط این نامه توجه جنابعالی را به وضعیتی جلب نماییم که بخاطر اپیدمی ویروس کرونا، زندانیان ایران را دچار رنج و عذاب فراوان نموده است. بویژه زندانیانی که بدلیل سیاسی در حبس بسر می برند، جانشان در مخاطره جدی قرار گرفته است. برای مثال می توان از فعالان زندانی حقوق بشری و همچنین زندانیان مخالف رژیم جمهوری اسلامی نام برد .

لذا ما این نامه را به نام فوروم ایرانیان دموکرات شهر ماینس/ کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست شهرهانوفر و فوروم ایرانیان دموکرات آلمان برای شما می نویسیم.

همانطور که می دانید، ایران در حال حاضر بعنوان یکی از مراکز همه گیر ویروس کرونا شناخته شده است. مسئله ای که به غفلت و عدم رسیدگی رژیم جمهوری اسلامی از سیستم مراغبت های بهداشتی در سال های اخیر برمی گردد.

تا تاریخ 29 مارس رژیم ایران در مجموع 31.940 نفر مبتلا به ویروس و همچنین 2.640 نفر درگذشته را اعلام کرد. البته سازمان بهداشت جهانی از یک واقعیت دیگر نگران است و تخمین می زند که آمار پنج برابر آن چیزی است که اعلام گشته است. زیرا تست پزشکی تنها روی

کسانی که سخت مریض بوده اند انجام پذیرفته است. از همان ابتدای بحران کارشناسان بین المللی جمهوری اسلامی را برای عدم مدیریت بحران مورد نقد قرار دادند. در یک چنین شرایطی در کنار کلیت مردم ایران، به ویژه زندانیان سیاسی که اکنون در زندانهای پر از ازدحام قرار دارند، در معرض خطر جدی قرار گرفته اند. برای اینکه بتوان گسترش ویروس کرونا را در سلول های زندان مهار نمود و همچنین از وقوع یک فاجعه انسانی جلوگیری کرد، اوائل ماه مارس خانواده های بسیاری از زندانیان سیاسی مقابل زندانها و همچنین دادگستری تجمع نمودند و نامه ای را تنظیم کردند که در آن خواستار شدند که تمامی زندانیان سیاسی تا سال نوی ایرانیان آزاد گردند. سپس زندانیان زندان اوین، فشافویه، سنندج و ارومیه دست به اعتصاب غذا زده و خواستار آزادی همه زندانیان سیاسی شدند. از جمله کسانی که اعتصاب غذا نمودند می توان از وکلای برجسته مانند: نسرين ستوده، رضوان خانبگی، رضا مهرگان، حسین سرلک، مرتضی نظری، آریا حامدی راد، رضا رمضانزاده، امین باقریان، بهنود اسماعیلی، سعید اسدی، وحید معزز، سهیل عربی و بسیاری دیگر نام برد. این گزارش از سوی سهیل عربی که یکی از هزاران فعال کارگری است که در جریان سرکوب خونین اعتراضات سه روزه دیماه 2019 علیه افزایش قیمت بنزین دستگیر گردید، داده شده است. جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حقوق بشر در ایران، همچنین از رژیم جمهوری اسلامی خواست که به طور موقت همه زندانیان سیاسی را از مراکز بازداشت آزاد نماید. در روبرویی با فشارهای عمومی، غلامحسین اسماعیلی سخنگوی دادگستری جمهوری اسلامی در تاریخ 5 مارس خبر آزادی موقت تقریباً 54.000 زندانی "غیر سیاسی" را اعلام نمود. با این حال طبق دستور عملی صریح اعلام آزادی آن زندانیان سیاسی که بیش از 5 سال به حبس محکوم شده بودند، رد گردید. در تاریخ 9 مارس مقامات دستور آزادی 70.000 زندانی دیگر را اعلام نمودند که در میان آنها هیچ زندانی سیاسی وجود نداشت. در آخرین بیانیه رسمی مقامات آمده است که حدود 85.000 نفر به طور موقت از مراکز بازداشت آزاد شده اند. همچنین ادعا می شود که نیمی از زندانیان سیاسی آزاد شده اند. اما در واقعیت تا کنون تنها به دهها نفر از این افراد تعطیلات داده شده است و آنهم در بیشتر موارد تنها پس از پرداخت سپرده بسیار بالا. در کنار بسیاری از زندانیان سیاسی شناخته شده، از جمله فعال کرد، زینب جلالیان و همچنین نرگس محمدی، که وضعیت وی به ویژه نگران کننده است، تعداد بیشماری دیگر از فعالان حقوق بشر، دانش آموزان، معلمان، روزنامه نگاران، نویسندگان، وکلا و متخصصان محیط زیست می باشند که به دلیل ویروس کرونا در بیش از

200 زندان ایران هنوز در معرض خطر جدی قرار دارند. همه اینها نشان می دهند که در حالی که بسیاری از مجرمان آزاد شده اند ، کسانی که فقط به جرم اعتراض به فساد ، سیاست ناتوان رژیم و سختی های اقتصادی اعتراض کرده اند ، عمدا در زندان نگه داشته می شوند تا بگذارند بعد از ابتلا به ویروس کرونا بمیرند. بنابراین، ما از کلیه سازمان های بین المللی حقوق بشری و همچنین سازمان بهداشت جهانی می خواهیم تا آزادی فوری کلیه زندانیان سیاسی را از جمهوری اسلامی درخواست کنند. زیرا این وظیفه قانونی و اخلاقی هر کشور است که امنیت و سلامت زندانیان را بدون توجه به اینکه سیاسی باشند یا غیر سیاسی، تضمین نمایند. جناب آقای محترم بورل ما از شما تقاضا می کنیم با در نظر گرفتن وضعیت فاجعه بار ایران، در چارچوب روابط دوجانبه و همچنین در چهارچوب نهادهای بین المللی ، فشارهایی را بر رژیم ایران وارد کنید تا بدان وسیله:

/ زندانیان سیاسی در اسرع وقت آزاد شوند! / مراقبت های پزشکی و محافظت عمومی در برابر همه بیماری ها برای همه زندانیان تضمین شود! / حقوق اعضای خانواده زندانیان به منظور روشن شدن شرایط فعلی تضمین شود! / اجازه سفر برای گزارشگران رسمی اتحادیه اروپا و سازمان ملل متحد به منظور تحقیق در مورد نقض حقوق بشر داده شود، تا به بررسی وضعیت حقوق بشر به ویژه در زندان ها پرداخته شود!

ما پیشاپیش از پشتیبانی شما بسیار سپاسگزاریم!

از سوی فوروم ایرانیان دموکرات شهر ماینس

کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست ها نوفر

فوروم ایرانیان دموکرات آلمان

بهروز اسدی

Behrouz Asadi □ Demokratische Forum der Iraner C/O
Initiativausschuss für Migrationspolitik in RLP □ Albert-
Schweitzer-Str. 113-115 □ 55128 Mainz

نامه‌ی اعتراضی هشتاد سندیکا کارگری به وضعیت اسماعیل عبدی و محمد حبیبی

نامه ۸۰ سندیکا و تشکل کارگری در سراسر دنیا به
علی خامنه ای در مورد وضعیت اسماعیل عبدی و محمد
حبیبی

آیت‌الله سید علی خامنه ای

رهبر جمهوری اسلامی ایران

دفتر رهبری

تهران، ایران

ما دستگیری مجدد اسماعیل عبدی و اخراج محمد حبیبی از وزارت آموزش را قویاً محکوم می کنیم

آقای رهبر

سازمان های سندیکایی عضو « شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه »، توجه شما را نسبت به وضعیت معلمان ایرانی اسماعیل حبیبی و محمد حبیبی جلب می کند.

ما دستگیری مجدد اسماعیل عبدی، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان ایران (تهران) را محکوم می کنیم. عبدی در ۱۷ مارس ۲۰۲۰ از زندان آزاد می شود، اما در ۳۱ آوریل زمانی که برای تمدید مرخصی به دفتر دادستانی زندان اوین مراجعه می کند، دوباره دستگیر و زندانی می شود. با توجه به شرایط کنونی و خطر مهار نشده شیوع کرونا و ویروس کووید ۱۹ در ایران، که شرایط غیر بهداشتی زندان ها و بازداشتگاه ها در ایران بر وخامت اوضاع افزوده، زندانی شدن حبیبی در چنین شرایطی جاننش را در معرض خطر قرار می دهد. آقای اسماعیل عبدی، که قصد تهیه ویزای سفر به کانادا را داشت در ماه ژوئن ۲۰۱۵ دستگیر می شود. عبدی به عنوان مسئول سندیکای معلمان قصد داشت که در هفتمین کنگره جهانی آموزش بین المللی شرکت کند. □ پس از دستگیری به زندان اوین انتقال داده می شود و از آن زمان زندانی بوده است. از همان زمان دستگیری اش سازمان های آموزش بین المللی، عفو بین الملل، سندیکاهای فرانسوی و شبکه ما کارزارهایی برای آزادی اش به راه انداخته اند.

ما هم چنین خواستار آزادی بی قید شرط و فوری محمد حبیبی، یک عضو دیگر هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران هستیم. در تاریخ ۴ اوت ۲۰۱۸ محمد حبیبی به ده سال و نیم حبس محکوم شد. مضافاً آن که دادگاه او را به ۷۴ ضربه شلاق و ۲ سال ممنوعیت هر نوع فعالیت سیاسی و اجتماعی محکوم کرد. او در ماه مه در حالی که در یک تظاهرات آرام شرکت داشت، دستگیر می شود و از آن تاریخ در زندان در شرایط بسیار دشواری به سر می برد. اخیراً خانواده اش نامه اخراجش از وزارت آموزش و پرورش را دریافت کرده اند.

از نظر ما اخراج حبیبی، دستگیری مجدد عبدی، و دستگیری های اخیر سندیکالیست ها، نویسندگان و فعالین حقوق انسانی مؤید موج جدیدی از سرکوب به منظور ایجاد وحشت و ترس در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر و خاموش کردن صدای آن ها است.

ما سازمان های سندیکایی امضا کننده این نامه این، اعمال سرکوبگرایی و اذیت و آزارهای غیرقابل تحمل علیه معلمان، سندیکالیست ها، نویسندگان و فعالین مدافع حقوق کارگران و حقوق بشر در ایران را قویاً محکوم می کنیم.

از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده، از جمله حق ایجاد تشکل های مستقل، حق برگزاری تجمعات، حق اعتصاب، و حق قراردادهای جمعی، احترام بگذارد.

ما قویاً خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست ها، معلمان، نویسندگان و فعالین مدافع حقوق کارگران و حقوق بشر و فعالین زندانی در ایران هستیم.

سلام های محترمانه ما را بپذیرید.

رونوشت به:

آقای حسن روحانی، رئیس جمهور

آقای ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه

سفیر ایران در پاریس

اتحادیه کارگری و مردمی برزیل (CSP-Conlutas) - برزیل

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) - اسپانیا

اتحادیه سندیکای همبستگی - (Solidaires) فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار - (CGT-B) بورکینا فاسو

کنفدراسیون جنبش مردم اندونزی (KPRI) - اندونزی

کنفدراسیون سندیکایی - (Intersindical) اسپانیا

اتحادیه ملی مستقل کارکنان دولت (SNAPAP) - الجزایر

نبرد کارگر - هائیتی

اتحادیه سندیکایی ایتالیایی - (USI) ایتالیا

کنفدراسیون ملی کارگران - همبستگی کارگری (CNT SO) فرانسه

اتحادیه کمیسیون های پایه (CO.BAS) - اسپانیا

سازمان مستقل عمومی کارگران هائیتی - (OGTHI) هائیتی

سندیکای بین حرفه ای (SI COBAS) - ایتالیا

کنفدراسیون ملی کار (CNT-f) - فرانسه

سندیکای آلترناتیو کاتالونی (IAC) - اسپانیا

اتحادیه عمومی کارگران صحرا - (UGTSARIO) صحرای غربی

همگرایی چپ سندیکایی (ESK) - باسک

کنفدراسیون ملی کارگران سنگال (CNTS / FC) - سنگال

فدراسیون اتحادیه های مستقل کارگری (EFITU) - مصر

سندیکای خودمدیریتی کارگران - (SIAL-COBAS) ایتالیا

فدراسیون عمومی اتحادیه های مستقل (GFIU) - فلسطین

کنفدراسیون طبقه کارگر (CCT) - پاراگوئه

شبکه همبستگی کارگران - پرو

اتحادیه مترقی کارگران نیجر (USPT) - نیجر

اتحادیه ملی سندیکاهای مستقل کارگران سنگال (UNSAS) - سنگال

اتحادیه ملی برای دفاع از طبقه کارگر (UNT) - السالوادور

همبستگی کارگری (S0) - اسپانیا

اتحادیه ملی کارگران راه آهن، دریایی و حمل و نقل - (/ RMT TUC) انگلستان

مرکز ملی کارکنان - کنفدراسیون اتحادیه های کارگری مسیحی (/ CNE CSC) - بلژیک

اتحادیه ملی کارگران کشاورزی - (SINALTRAINAL / CUT) کلمبیا

فدراسیون عمومی پست، تلفن و مخابرات - اتحادیه عمومی کار (FGPTT UGTT /) - تونس

اتحادیه کارگری - اتحادیه کارکنان بخش مالی یونان

اتحادیه ملی کارگران خدمات بهداشتی انسانی (SYNTRASEH) - بنین

اتحادیه کارگران فیوچرز (ASF0C-SN) - برزیل

سازمان های سندیکایی مستقل راه آهن (ORSA Ferrovie) - ایتالیا

اتحادیه ملی معلمان (UNNOH) - هائیتی

کنفدراسیون متحده کارکنان دانشگاه تحقیقات دانشگاهی پایه (CUB SUR) - ایتالیا

کنفدراسیون متحد کارگران مهاجر (CUB Immigrazione) - ایتالیا

هماهنگی خود مدیریتی حمل و نقل (CAT) ایتالیا

کنفدراسیون متحده کارکنان اعتبارات و بیمه (CUB SALLCA) - ایتالیا

اتحادیه کارگران راه آهن - اتحادیه ملی کارگران (SYTRAIL / UNTM) - مالی

اتحادیه کارگران صنایع غذایی - کنفدراسیون اتحادیه های کارگران انقلابی - (GIDA-İŞ / DISK) ترکیه

اتحادیه ملی کارگران قطار کوچک آبی (SNTPTB) - سنگال

انجمن ملی کارکنان صندوق تامین خدمات اجتماعی (ANFACSS) - پاناما

شورای دبیرستان های (CLA) - الجزایر

کنفدراسیون متحده حمل و نقل (CUB Trasporti) - ایتالیا

اتحادیه همبستگی آموزش عالی (SESS) - الجزایر

اتحادیه کارگران خدمات پستی فلسطین (PPSWU) - فلسطین

اتحادیه دانشجویان (USE) - بلژیک

اتحادیه کارگران مخابرات (STCC) - پرتغال

اتحادیه کارگران صنایع نفت (Sinutapetrolgas) - ونزوئلا

اتحادیه کارکنان بهداشتی و کارکنان دولتی مکزیک

اتحادیه کارگران پست کانادا (STTP) - کانادا

سندیکای مستقل کارگران پست (SAP) - سوئیس

فدراسیون ملی خبرنگاران آموزش و پرورش (SUTEChili) -

پلتفرم ملی سازمان های حرفه ای بخش عمومی - ساحل عاج

اتحادیه کنگره، لیورپول - (TUC Liverpool) انگلیس

سندیکای مستقل ایالتی برشا (ORMA Brescia) - ایتالیا

فدراسیون سندیکایی خدمات دولتی SUD، کانتون ود (SUD Vaud) (Vaud)
- سوئیس

اتحادیه کاتالونیا (Metro SU) - کاتالونیا

اتحادیه چرم سازان توزلا و ازمیر - (DERİ-İŞ Tuzla et Izmir)
ترکیه

اتحادیه دیگر، کانتون ود (L'autre syndicat) سوئیس

سندیکای خدمات عمومی، شهر بروکسل (CGSP / FGTB Brussels) - بلژیک

کارگران انترناسیونالیست ای.گ. متال برلین (IG Metall Berlin)
- آلمان

دانشگاه بوینس آیرس، بهیا بلانکا (SUTEBA / CTA de Bahía Blanca)
- آرژانتین

اتحادیه کارگران صنایع نفت و گاز خصوصی - (Chubut/ CGT)
آرژانتین

اتحادیه کارکنان دانشگاه و کالج UCU لیورپول (UCU Liverpool) -
انگلستان

کارگران صنایع جهان - کمیسیون همبستگی بین المللی - (IWW)

تبادل اطلاعات بین المللی (آلمان TIE آلمان

گرایش بین المللی (رهايي) - فرانسه

ردیاب جهانی مانیتورینگ (GMO) - هنگ کنگ

گرایش سندیکالیست انقلابی (CSR) - فرانسه

نه به تضعیقات، هماهنگی مبارزه - ایتالیا

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران (SSTI) - فرانسه

ابتکار همبستگی پایه (BASO) - آلمان

مقاومت کارگری - کارگران فیات-ایریس بوس - ایتالیا

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

زنان زندانی عقیدتی در شرایط کورونا را آزاد کنید!

فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر و چند سازمان دیگر با انتشار بیانیه‌ی مشترک زیر از دولت‌ها، سازمان‌های غیر دولتی، روزنامه نگاران، سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین‌المللی خواسته‌اند که برای آزادی زنان زندانی عقیدتی شناخته شده‌ی نام‌برده در فهرست زیر و نیز کلیه‌ی زندانیان سیاسی دیگر به منظور نجات جان آن‌ها بر دولت‌مردان ایران فشار وارد آورند.

در شرایطی که کووید ۱۹ جهان‌گیر شده است، ایران یکی از کشورهای است که قربانی زیان‌بار ترین و مرگبارترین موارد وقوع این ویروس در جهان شده است. هفته‌ی گذشته، مرکز پژوهش‌های مجلس ایران گزارشی را به قلم کارشناسان مستقل منتشر کرد که بنا بر آن آمار واقعی فوت ممکن است بیش از دو برابر آمار رسمی و آمار مبتلایان ۱۰ برابر آمار رسمی باشد. در صورت تایید این آمار، شمار مبتلایان در ایران بیش از هر کشور دیگری در جهان است. پژوهشی که در دانشگاه معتبر شریف در ایران انجام شده هشدار می‌دهد که آمار فوت، در بدترین سناریو، ممکن است به سه و نیم میلیون تن برسد.

با وجود شرایط فاجعه بار در این کشور، دولت هفته‌ی گذشته کسب و کار را آزاد کرد و وضعیت عادی حمل و نقل عمومی را از سر گرفت.

بیم آن می‌رود که این کار به موج تازه ای از ابتلا به ویروس دامن بزند.

وضعیت در زندان‌های ایران حتی بدتر از این است. در ماه فوریه (بهمن) سازمان ملل در گزارشی نشان داد که شرایط غیر بهداشتی و پرازدحام زندان‌ها در ایران در همان زمان باعث گسترش بیماری‌های عفونی دیگر می‌شد. پیش از آغاز ماه مارس، کووید ۱۹ نیز به این فهرست اضافه شد. در همان زمان، امکانات پزشکی و نظافت در بند زنان زندان اوین، که شمار بزرگی از زندانیان عقیدتی زن در فضایی پر ازدحام و غیربهداشتی در آن به سر می‌برند، به پایان رسیده بود. ۱۹ تن از این زندانیان عقیدتی در اتاقی با تخت‌های سه طبقه و با فاصله‌ی بسیار کم از یکدیگر زندانی هستند. آنها حتی بیشتر از زندانیان عادی در خطر هستند، زیرا شکنجه، محرومیت از درمان، و بدرفتاری‌های دیگر و اعتصاب غذاهای خود ایشان وضعیت را بدتر می‌کند. بنا به گزارش‌ها، دست کم ۱۰ زندانی در اثر این ویروس در ایران درگذشته اند، گرچه کنترل این آمار ممکن نیست زیرا دولت‌مردان به ناظران خارجی اجازه‌ی ورود به زندان نمی‌دهند.

دولت‌مردان اعلام کرده‌اند که چند ده هزار از زندانیان «غیرمهم» به منظور کنترل گسترش ویروس به‌طور موقت آزاد شده‌اند. تایید این آمار زیاد امکان پذیر نیست و دولت‌مردان تاکنون از آزاد کردن صدها زندانی سیاسی سر باز زده‌اند. نظارت قضایی وجود ندارد. این کار بخشی از سیاستی است که هدف مجازات بیشتر زندانیان سیاسی را از طریق نگه داشتن آنها در شرایط خطرناک زندان دنبال می‌کند.

بنابراین، ما از دولتها، سازمان‌های غیر دولتی، روزنامه نگاران، سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین المللی می‌خواهیم برای آزادی زندانیان عقیدتی شناخته شده‌ی زیر و نیز هر زندانی سیاسی دیگر به منظور نجات جان آنها بر دولت‌مردان ایران فشار وارد آورند.

زنان زیر مدافعان حقوق بشر، وکلای دادگستری، فرهنگیان، نویسندگان، هنرمندان و فعالان محیط زیست هستند که به شدیدترین حکم‌های زندان در تاریخ ایران محکوم شده‌اند. فهرست زیر شهروندان ایران و شهروندان دومیلیتی را در بر می‌گیرد.

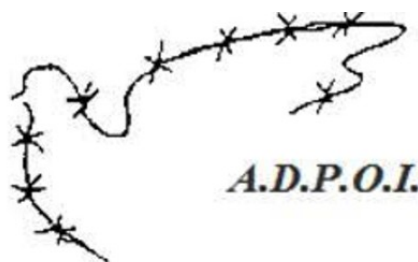
زندان اوین:

۲. فریبا عادلخواه
۳. کیلی مور گیلبرت
۴. مژگان کشاورز
۵. صبا کرد افشاری
۶. راحله احمدی
۷. یاسمن آریانی
۸. منیره عربشاهی
۹. آتنا دائمی
۱۰. نیلوفر بیانی
۱۱. سپیده کاشانی
۱۲. مریم اکبری منفرد
۱۳. سامانه نوروز مرادی
۱۴. نگین قدمیان
۱۵. زهرا زهتابچی
۱۶. رضوانه خان بیگی
۱۷. الهام برمکی
۱۸. مریم حاج حسینی
۱۹. مریم ابراهیم وند

22.04.2020

اعدام، یک جنایت دولتی است، بس کنید!

اطلاعیه

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران-پاریس

عفوبین المللی: "جمهوری اسلامی، در دومین جایگاه اعدام در جهان"

روز سه شنبه 21 آوریل، سازمان عفوبین المللی در گزارش سالیانه خود اعلام کرد که جمهوری اسلامی ایران در سال 2019، دستِ کم 251 نفر را اعدام کرده است. برخی از آنان هنگام "ارتکاب جرم"، کمتر از 18 سال داشتند.

در این کارنامه سیاه، جمهوری اسلامی پس از کشور چین (با بیش از هزار اعدام)، مقام دوم را "احراز" کرده است. در رده های بعدی، به ترتیب عربستان سعودی (با 184 اعدام و افزایش زیاد نسبت به سال 2018)، عراق (بیش از صد اعدامی که عمدتاً اعضای داعش بودند) و مصر (32 اعدامی) قرار دارند.

به رغم واگیری ویروس مرگبار "کووید-19" و تلفات وحشتناک آن در سراسر جهان و از جمله ایران (با بیش از 5481 جان باختة "رسمی" تا امروز)، اجرای حکم اعدام در ایران ادامه دارد. در روزهای اخیر، جمهوری اسلامی علاوه بر اعدام یک زندانی کرد، سه نوجوان را که هنگام "ارتکاب جرم"، طبق قوانین جاری، "صغیر" و "کودک" محسوب می شدند، اعدام کرده است.

روز 22 آوریل، خانم میشل بچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، مقامات ایران را به خاطر اقدام به اعدام 2 کودک در فاصله 4 روز محکوم کرد.

21 آوریل، شایان سعید پور در زندان سقز اعدام شد. او متهم به ارتکاب جرمی بود که در زیر 18 سالگی مرتکب شده بود. وی از جمله زندانیانی بود که در پی شیوع کرونا از زندان سقز فرار کرده و سپس دستگیر شده بود.

روز 8 آوریل نیز، مجید اسماعیل زاده در اردبیل اعدام شده بود. زندانی سوم، دانیال زین العابدینی نام داشت که در زمان ارتکاب جرم زیر 18 سال داشته و در زیر ضرب و شتم ماموران به ارتکاب آن، "اقرار" کرده بود.

این اعدام ها، نقض فاحش و بارز حقوق و قوانین بین الملل است.

عقوبین الملل در 9 آوریل اعلام کرده بود که در جریان اعتراض به واگیری ویروس کرونا و شرایط نامطلوب بهداشتی زندان های جمهوری اسلامی، ماموران امنیتی حکومتی چندین زندانی را در شهرهای مختلف کشور به قتل رسانده اند. علاوه بر اجرای حکم اعدام، زندانیان در زندان های جمهوری اسلامی تامین جانی ندارند.

در حالی که در اثر فشار افکار عمومی و به ویژه مبارزه فعالان حقوق بشر در سراسر جهان، حکم اعدام در بیشتر کشورها متوقف شده است (و از جمله کشور همسایه ما افغانستان که 2019 اعدامی نداشت)، جمهوری اسلامی رکورددار اعدام در بین کشورهایی است که هنوز این حکم غیرانسانی را به اجرا در می آورند.

در شرایط قرنطینه در بسیاری از کشورهای جهان، تلاش کنیم تا از طریق شبکه های اجتماعی و ارتباطی وارسال نامه و ای میل به مقامات کشورهای محل اقامت مان، ضمن محکوم کردن جنایت های جمهوری اسلامی و خواستاری لغو حکم اعدام، از آن ها بخواهیم که مقامات ایران را محکوم و نکوهش کنند.

"انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران" از نهادهای حقوق بشری و بین المللی می خواهد که با افزایش فشار بر جمهوری اسلامی، اعتراض خود را به گوش مقامات این کشور برسانند. ما از نهادها و احزاب و سازمان های حقوق بشری و مترقی می خواهیم که با محکوم کردن جمهوری اسلامی، از مسئولان این کشور بخواهند که اعدام را متوقف کرده و بر آزار زندانیان و به ویژه زندانیان سیاسی خاتمه دهند.

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران- پاریس

پاریس، 23 آوریل 2020

adpoi@yahoo.com

کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل اعدام کودکان مجرمین در ایران را محکوم می‌کند

میشل بچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، در اطلاعیه‌ای به تاریخ 22 آوریل از ژنو، اعدام کودکان مجرمین در ایران را محکوم کرده است. در این اطلاعیه آمده است:

«این واقعیت که دو تن از این کودکان مجرمین، که در سه هفته گذشته جانشان را از دست داده‌اند، در اعتراضات ناشی از ترس شیوع کووید-19 در زندان‌ها شرکت داشته‌اند، نگرانی شدید نسبت به احتمال تسریع اعدام سایر زندانیان محکوم به مرگ که در این اعتراضات شرکت کرده‌اند را ایجاد می‌کند»

[متن کامل به صورت پی‌دی اف](#)

کشتار ده‌ها نفر در زندان‌های جمهوری اسلامی ایران به دست مأموران حکومت

عفو بین‌الملل

سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" در گزارشی که روز پنجشنبه (۹ آوریل) منتشر کرده، مقام‌های ایران را متهم می‌کند که در دوران شیوع اپیدمی کرونا، حدود ۳۶ نفر را در زندان‌های ایران به قتل رسانده‌اند.

به نظر عفو بین‌الملل در جریان سرکوب اعتراض زندانیان ده‌ها نفر کشته شده‌اند. به گفته این سازمان مدافع حقوق بشر حکومت ایران که قادر به حفظ سلامت زندانیان در برابر کرونا نیست، باید به سرعت و بدون قید و شرط آنها را آزاد کند.

در هفته‌های گذشته اعتراضاتی در زندان‌های ایران، از بیم گسترش ویروس کرونا در زندان‌ها، روی داد که نیروهای حکومتی با اعمال قهر

و خشونت با آن روبرو شدند.
سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" در گزارشی که روز پنجشنبه (۹ آوریل) منتشر کرده، مقام‌های ایران را متهم می‌کند که در دوران شیوع اپیدمی کرونا، حدود ۳۶ نفر را در زندان‌های ایران به قتل رسانده‌اند.

دستکم در هشت زندان ایران، هزاران زندانی معترض بودند که با گسترش ویروس کرونا جان آنها به خطر افتاده است و مسئولان به وضع آنها بی‌توجه هستند. گردانندگان زندان‌ها به جای شنیدن اعتراضات، به یاری مأموران امنیتی به شدت آنها را سرکوب کرده، دهها نفر را به قتل رسانده و عده بیشتری را زخمی کرده‌اند.

دایانا الطحاوی، معاون دفتر خاورمیانه و شمال آفریقای سازمان "عفو بین‌الملل" گفته است: «مقام‌های ایران به جای رسیدگی به خواسته‌های منطقی زندانیان آنها را به قتل می‌رسانند تا صدای اعتراض آنها به گوش کسی نرسد».

او ضمن تأکید بر این که تأمین سلامت از حقوق اساسی زندانیان است، خواستار تشکیل یک هیئت مستقل برای تحقیق درباره تعرضات غیرقانونی مأموران جمهوری اسلامی شده است.

سازمان "عفو بین‌الملل" از سران جمهوری اسلامی خواسته است که هرچه زودتر و بدون قید و شرط تمام زندانیانی را آزاد کنند که تنها به خاطر ابراز مخالفت مسالمت‌آمیز دستگیر شده و به زندان‌های درازمدت محکوم شده‌اند.

این سازمان حقوق بشری تأکید دارد که همچنان هزاران نفر در زندان‌های ایران در معرض ابتلا به کووید-۱۹ قرار دارند.

اعتراض به گسترش کرونا در زندان‌ها و سرکوب خشن آن

در هفته‌های گذشته و با گسترش ویروس کرونا برخی از گروه‌های مدافع حقوق بشر از ابتلای شماری از زندانیان ایران به بیماری کرونا گزارش دادند.

بسیاری از زندانیان و خانواده‌های آنها فریاد اعتراض برداشتند. در شماری از زندان‌ها اعتصاب غذا به راه افتاد. بسیاری از زندانیان اعتراض داشتند که حکومت ایران با این که قادر به حفظ سلامت زندانیان نیست، باز هم از آزاد کردن اغلب آنها خودداری می‌کند و

در نتیجه جان آنها را به خطر می‌اندازد.

سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" با استناد به گزارشهای موثق از چندین مورد اعمال قهر علیه زندانیان در روزهای ۳۰ و ۳۱ مارس پرده برداشته است.

بنا به گزارشها نیروهای امنیتی از جمله در سپیدار و شیبان، دو زندان اهواز، برای خفه کردن اعتراض زندانیان نیروی قهریه به کار برده‌اند. در همین راستا فرمانده پلیس استان خوزستان اعتراف کرده است که افراد سپاه پاسداران و نیروهای مسلح بسیج در سرکوب خشن اعتراضات نقش داشته‌اند.

پستهای ویدیویی که در شبکه‌های اجتماعی پخش شده از اعتراضات در دو زندان نامبرده و سرکوب خشونت‌آمیز آنها حکایت دارند.

گفته می‌شود که به دنبال اعتراضات بسیاری از زندانیان به اماکنی نامعلوم منتقل شده‌اند، تا احتمالاً صدای شکنجه یا قتل آنها به گوش کسی نرسد.

به گفته خانواده‌های افراد محبوس در زندان سپیدار مأموران برای سرکوب اعتراضات، علاوه بر استفاده از گاز اشک‌آور، به سوی زندانیان تیراندازی کرده، عده زیادی را زخمی و دستکم ۱۵ نفر را به قتل رسانده‌اند.

به گفته خانواده‌های زندانیان مقتول، آنها چند روز پس از اعتراضات اجساد بستگان خود را از زندان تحویل گرفته‌اند، درحالیکه به آنها گفته شده است که زندانیان به خاطر مصرف مواد مخدر درگذشته‌اند.

در جریان حوادثی مشابه در زندان شیبان نیز، به گفته منابع سازمان عفو بین‌الملل، بیش از ۲۰ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

دانیال زین‌العابدینی، یکی از افرادی است که هفته گذشته در شرایطی مبهم در زندان جان باخت. او به خاطر قتل‌ی که پیش از رسیدن به سن قانونی ۱۸ سالگی مرتکب شده بود، به اعدام محکوم گشته بود.

این جوان در اعتراضاتی که در زندان مهاباد به پا شده بود، شرکت داشت. پس از سرکوب اعتراضات مأموران در ۳۰ مارس او را به زندان میان‌دوآب در استان آذربایجان غربی منتقل کردند. او در تماسی تلفنی به تاریخ ۳۱ مارس با اعضای خانواده‌اش از بدرفتاری مأموران خبر داده و از آنها یاری خواسته بود.

در سوم آوریل مأموران در تماسی تلفنی با خانواده دانیال مدعی شدند که او در زندان خودکشی کرده و از خانواده او خواستند که برای تحویل جسد به زندان مراجعه کنند. خانواده این زندانی ادعای مسئولان را رد کرده، می‌گویند که جسد قربانی پوشیده از جراحت و زخم است. سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" با بررسی عکسهایی که از جسد دانیال زین‌العابدینی به دست آورده، اطمینان دارد که او بر اثر شکنجه جان باخته است.